

ת"פ 48535/10/12 - מדינת ישראל נגד ישראל וקנין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48535-10-12 מדינת ישראל נ' וקנין

ת"פ 48387-10-12 מדינת ישראל נ' וקנין

בפני
בעניין: כב' השופט מרדכי כדורי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ישראל וקנין

הנאשם

גזר דין

הרקע:

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירות של החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית לפי סעיף 10 לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים"), והחזקת סם לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) + 7(ג) לפקודת הסמים.

לפי עובדות כתב האישום, ביום 23/1/2012 החזיק הנאשם בביתו 1.19 גרם חשיש וכלי לעישון סמים, זאת מבלי שהיה ברשותו היתר או רישיון כדין.

ת"פ 48387-10-12

בהמשך הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום שהוגש נגד הנאשם בת.פ. 48387-10-12. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 25/2/2012 תקף הנאשם את נ.ל., קטין כבן 17 (להלן: "המתלונן"), וגרם לו לחבלות של ממש.

הנאשם ביקש להצטרף למתלונן ולחבריו ששיחקו כדורגל במגרש הספורט של היישוב בו הוא מתגורר. הנאשם סירב לדרישתו של המתלונן לרדת מהמגרש ולחכות לתורו, ודחף את המתלונן. לאחר שהמתלונן דחף את הנאשם חזרה, תפס הנאשם בחולצתו של המתלונן ונגח בראשו. המתלונן ניסה להתגונן מפני הנאשם וחבט בנאשם באגרופו. אך

עמוד 1

הנאשם איים על המתלונן באמרו: "אני אזיין אותך", והכה באגרופיו בחזהו של המתלונן. לאחר שהשניים נפלו על הקרקע, ובעוד המתלונן שרוע עליה, המשיך הנאשם והכה באגרופיו במתלונן, איים עליו בצעקה "אני אהרוג אותך מה אתה חושב שאתה עושה", ולאחר מכן הכה בראשו של המתלונן באמצעות אבן אותה הרים מהרצפה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן נפיחות קלה בקרקפת מעל אוזן ימין, שריטות בצוואר, וכן שריטות ושטף דם בבית החזה הימני.

הנאשם נחבל אף הוא באירוע מעל עינו ובידו.

ת"פ (ת"א) 54473-11-12

לאחר שהצדדים הודיעו על הסדר הטיעון הנ"ל, ביקש הנאשם להודות בעובדות כתב האישום שהוגש נגדו בת"פ 54473-11-12 ולצרפו. על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) + 7(ג) לפקודת הסמים והעלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום הנ"ל, ביום 22/5/2011 החזיק הנאשם ברכבו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 0.10 גרם נטו לצריכה עצמית, ללא היתר כדין. במהלך האירוע אמר הנאשם לשוטר "עזוב אותי יא בן זונה".

תמצית טיעוני הצדדים:

המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך שנה אחת, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

את טיעוניה לעונש מיקדה המאשימה בנוגע למעשה התקיפה הגורמת חבלה של ממש שביצע הנאשם. לטענתה, מדובר באירוע חמור בו נקט הנאשם אלימות מתמשכת, ממוקדת, בלתי נשלטת וחייתית, אשר אין לה כל נסיבה מקילה.

המאשימה טענה עוד כי מעשיו של הנאשם עלולים היו להיות הרי אסון והרי גורל, וכי רק במזל לא נגרם למתלונן נזק חמור יותר.

עוד טענה המאשימה כי המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש של "צ אינו הלים את האינטרס הציבורי, ואינו מממש את שיקולי ההרתעה. במיוחד נכונים הדברים, טענה המאשימה, על רקע הרשעתו הקודמת של הנאשם בעבירה של תגרה במקום ציבורי, שנעברה על ידו כשנתיים בלבד קודם למעשה העבירה הנוכחי.

המאשימה לא התעלמה מהליך השיקום שעבר הנאשם. לטענתה, יש בשיקומו של הנאשם כדי להציק סטייה ממתחם הענישה, אולם לא במידה שיהיה בה להימנע מלהטיל עליו עונש מאסר בפועל. לסברת המאשימה, הרף העליון של

מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם עומד על שתי שנות מאסר בפועל, ולנוכח שיקומו של הנאשם ניתן להסתפק בשנת מאסר אחת.

בהתייחס למעשי העבירה האחרים בהם הורשע הנאשם טענה המאשימה כי אין בהם משמעות סגולית להכבדת העונש, אלא כדי להצביע על העבירות שביצע הנאשם באותה תקופה.

ההגנה מצידה ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם של"צ וצו מבחן בלבד.

לטענת ב"כ הנאשם, מדובר במעשה עבירה הדומה לקטטה יותר מאשר לתקיפה. לסברתה, מדובר בסיטואציה שכיחה בין נערים, כאשר הנאשם ביקש להצטרף למשחק כדורגל ונדחה על ידי אחרים. ב"כ הנאשם הדגישה כי המתלונן הכה גם הוא את הנאשם וגרם לו חבלות, וטענה כי בעוד למתלונן נגרמו חבלות יבשות, לנאשם נגרם דימום מעל העין, חבלה מסוכנת לא פחות מהחבלות שנגרמו למתלונן.

ב"כ הנאשם טענה עוד כי המלצת שירות המבחן אינה חורגת ממתחם העונש ההולם, אשר הרף התחתון שלו הינו אי הרשעה.

הסנגורית ציינה כי כל מעשי העבירה בהם הנאשם הורשע בוצעו על ידו בהיותו בן 19 בלבד, וכי הוא הורשע בעבירת התגרה, על אף שבוצעה בהיותו קטין, בשל כך שהוגש נגדו כתב האישום בת.פ. 48387-10-12. לטענתה, כיום, שנתיים לאחר ביצוע העבירות, הנאשם נמצא במקום אחר. הוא השתלב בהליך טיפולי, שיתף פעולה עם שירות המבחן וגילה רצינות. בנוסף, הנאשם התחתן לפני מספר חודשים, עזב את משפחתו ואת עירו, ומתגורר כיום בנתיבות עם אשתו המשמשת עבורו גורם תמיכה משמעותי. הנאשם יציב מבחינה תעסוקתית, אך בשל תאונה שארעה לו הוא שקוע בחובות בסך של 130,000 ₪.

בנסיבות אלו, טענה ב"כ הנאשם, אם יוטל על הנאשם עונש מאסר, אף אם בעבודות שירות, ייקטע הליך השיקום של הנאשם, תיפגע פרנסתו ומצוקתו הכלכלית תעמיק.

הנאשם טען כי הוא אינו מבין כיצד הגיע למצב בו נעשו על ידו מעשי העבירה. לדבריו, הוא לא הבין את משמעות הדברים ואת התוצאות האפשריות של מעשיו, ולא התעניין בהם. הנאשם הסביר כי בסביבה בה הוא התגורר זו היתה הדרך לפתור בעיות ולמנוע מאחרים להציק לו. הנאשם הוסיף וטען כי כיום הוא מבין את משמעות מעשיו ומודע לכך שעליו להיענש בגינם. לטענתו, הוא החליט לשנות את דרכו ואת אורח חייו, ולשם כך ביקש מיוזמתו להשתתף בהליך טיפולי.

תסקירי שירות המבחן

שירות המבחן ליווה את הנאשם במשך מספר חודשים.

בתסקיר מיום 13/11/2013 פירט שירות המבחן את הרקע של הנאשם, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, יכולותיו, קשייו, אורחות חייו, מצוקותיו ועברו הפלילי. שירות המבחן תיאר את הגורמים להתדרדרותו של הנאשם, ואת המניעים לפעולותיו השליליות.

שירות המבחן ציין כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו, מגלה רצון ויכולות לתפקוד תקין, מנסה לערוך שינוי באורח חייו וביטא רצון לקבלת עזרה בתחום השליטה בכעסים. הנאשם השתתף בסדנת הכנה לטיפול קבוצתי בשירות המבחן, והשתתף בה באופן פעיל וכנה, תוך גילוי פתיחות וכבוד למשתתפים אחרים.

אשר לעונש המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 150 שעות וצו מבחן למשך שנה.

בתסקיר משלים מיום 25/2/2014 ציין שירות המבחן כי הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית בנושא של שליטה בכעסים המיועדת לאנשים שביצעו עבירות אלימות. הוא השתתף במפגשים בהתמדה וגילה מחויבות ומוטיבציה להשתתף בקבוצה ורצון לעשות שינוי בחייו.

עם זאת, הנאשם מצוי בשלבים ראשוניים של השתלבות בקבוצה, באופן המותאם לשלב הטיפול בו הוא מצוי.

בסופו של דבר שב שירות המבחן על המלצתו לעונש שבתסקירו הקודם.

דין והכרעה:

במעשה התקיפה שביצע הנאשם הוא פגע פגיעה עמוקה בזכותו של המתלונן לשלום, ביטחון ושלמות הגוף.

יש לזכור כי מדובר במעשה מתמשך, אשר חומרתו הלכה ועלתה עם הזמן. בתחילה הנאשם דחף את המתלונן, לאחר מכן נגח בראשו, בהמשך הכה אותו באגרופיו ולסיום הכה בראשו באמצעות אבן.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה הינו חמור ביותר. הכאה בראשו של אדם באמצעות אבן עלולה לגרום לקורבן העבירה נזק גוף חמור ביותר, נכות קשה, ולעיתים אף לאבדן חייו.

אמנם, הנזק שנגרם למתלונן בפועל רחוק במידה רבה מאוד מן הנזק שהיה צפוי להיגרם לו. אולם, מדובר בתוצאה אקראית בלבד, שכן אך במזל הסתיים האירוע בחבלות המתוארות לעיל.

עם זאת, אין להתעלם מכך שעובדות כתב האישום מלמדות כי הנאשם לא פעל לאחר תכנון מראש, אלא באופן

עוד יש להביא בחשבון את החבלות שנגרמו לנאשם כתוצאה מביצוע העבירה.

לאור האמור, בהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה (ראו: רע"פ 3622/11 **ישראל נ' מדינת ישראל** 27/5/2011, ע"פ (י-ם) 53061-02-13 **נתן נ' מדינת ישראל** 30/5/2013, ע"פ (מרכז) 16160-10-11 **טבניציק נ' מדינת ישראל** 25/12/2011, ע"פ (מרכז) 41309-08-11 **מעודד נ' מדינת ישראל** 18/12/2011, ע"פ (ב"ש) 11563-08-12 **אוקראינצנקו נ' מדינת ישראל** 20/2/2013, ת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 **מדינת ישראל נ' אברהמי** 3/1/2013), נראה לי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה התקיפה שביצע הנאשם נע בין 4 חודשי מאסר, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

בהעדר התייחסות הצדדים בטיעוניהם למעשי העבירה האחרים בהם הורשע הנאשם, לנוכח עמדת המאשימה כי אין במעשים אלו כדי להכביד את העונש, אלא כדי להצביע על העבירות שביצע הנאשם באותה תקופה, ומאחר שבית המשפט אינו שם עצמו קטגור, לא יינתן למעשים אלו משקל מעבר למבוקש על ידי המאשימה.

כמצוות הוראת סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, ולאחר שנקבע מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, יש לבחון את סוגיית שיקומו של הנאשם.

כפי שעולה מהתסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם, בפרק הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות הוא צעד כבדת דרך ארוכה ומשמעותית. כל מעשה העבירה בהם הורשע הנאשם בהליך זה בוצעו על ידו בתקופה שבין חודש מאי 2011 לבין חודש פברואר 2012, בהיותו בגיר קטין כבן 18 ו-19. ברקע למעשיו עמדו דפוסי התנהגות אלימים אשר הנאשם אימץ כתוצאה מהגורמים המפורטים בתסקיר.

כיום, בדיקה לגילוי שרידי סם שנערכה לנאשם נמצאה נקייה. הנאשם התחנן, התרחק ממקום מגוריו ומהחברה בה היה מעורב, השתתף בהצלחה בסדנת הכנה לטיפול והוא משתתף באופן ראוי בקבוצה טיפולית. לאור האמור, ולנוכח התרשמות שירות המבחן כי הנאשם מגלה רצון ויכולת לתפקוד תקין ועושה מאמצים בפועל לשינוי אורחות חייו, אני מוצא כי יש סיכוי של ממש לכך שהנאשם ישתקם. לכן נראה לי כי יהיה זה נכון לחרוג ממתחם העונש ההולם, ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו.

עם זאת, אין בידי לקבל את המלצת שירות המבחן ולהימנע מלהטיל על הנאשם עונש של מאסר, שכן בעמדה זו לא יהיה לבטא באופן הראוי את שיקולי הגמול, ההלימה וההרתעה.

נראה לי כי אין מנוס מלהטיל על הנאשם עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, גם אם לתקופה קצרה.

אני דן אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

- 1.** מאסר למשך 45 יום. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.
הנאשם יתייצב לפני המפקח על עבודות שירות לצורך קליטה והצבה ביום 9/9/2014 בשעה 10:00, במפקדת מחוז הדרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר שבע.
על הנאשם לעדכן את משרד הממונה על עבודות שירות בכל שינוי בכתובת מגוריו.
מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, כי תערכנה ביקורות פתע לבדיקת עמידתו בפיקוח וכי כל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית של העבודות וריצוי העונש במאסר ממש.
- 2.** מאסר למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, אם יעבור עבירת אלימות כלפי גוף.
- 3.** מאסר למשך חודש וזאת על תנאי למשך שנתיים, אם יעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.
- 4.** פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלונן. הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים מיום 1/8/14. אם איזה מן התשלומים לא ישולם במלואו או במועדו תעמוד מלוא היתרה לתשלום מידי.
- המאשימה תמסור למזכירות ביהמ"ש את פרטיו של המתלונן בתוך 10 ימים.
- 5.** ניתן בזאת צו מבחן לפיו הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן במשך שנה מהיום. הנאשם ישולב בכל קבוצה טיפולית לפי שיקול דעת שירות המבחן ויבצע בדיקות לגילוי צריכת סמים ככל שיידרש על ידי שירות המבחן.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר.

המוצגים יחולטו או יושמדו, על פי העניין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א סיוון תשע"ד, 09 יוני 2014.

עמוד 6

